

BEZUMNIČE!

18. nedjelja kroz godinu, C

Kad su prvi smioni letači stvarali svoje balone i zrakoplove, nitko ih nije uzimao ozbiljno. Smatrali su ih više ili manje „šašavim“ ljudima koje je njihova bujna mašta potakla da se bave besmislicama. Pa ipak, pokazalo se da su oni bili itekako dalekovidni i pametni. Jer, u tome i jest genijalnost: vidjeti i dublje i dalje od prosječnog čovjeka. Stvarno, toliko se često dogodi da onaj tko je izgledao mudar ispadne na koncu lud, a onaj koji je izgledao bezuman, pokaže se naprotiv veoma mudrim.

Upravo nam to Isus danas govori u svojoj prisudobi. Jednom je bogatom čovjeku urodila pšenica, pa se on počeo zanositi mišlju kako će on u nove i veće žitnice zgrnuti sve svoje blago pa će onda biti sretan i blažen. Isus zaključuje prisudobi teškim prijekorom koji Bog upućuje bogatašu: „*Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripravo, čije će biti?*“ Očito je bezuman taj čovjek koji svu svoju brigu, sva svoja nadanja, sav smisao svoga života stavlja u to da zgrne, zaradi, da uveća svoje ovozemno bogatstvo.

Doista, dragi prijatelji, kad pogledamo u naše živote možemo se zapitati tko je tu lud, tko li bezuman? U što ja to ulažem svoj život, svoje snage, svoju dušu? Čemu ja to pretpostavljam i svoja uvjerenja, i svoju obitelj i svoje prijatelje i sve ono čemu sam nekoć vjerovao? Što je to, malo po malo, obuzelo sve moje misli, sve moje noći i dane, sva moja nadanja?

Tko je tu lud, tko li bezuman? Ostavljam li doista vremena za svoju dušu? Ima li u mom životu uopće duše? Jesam li ja stvarno zaboravio što to znači sjesti sa svojom obitelji, porazgovarati sa svojim djetetom, sa svojim roditeljima, sa svojim bližnjim? Uzmem li vremena za šetnju? Zapažam li ljepotu jutra, čar večeri? A iznad svega, velim, iznad svega, kad sam posljednji put zahvalio Bogu za kruh svagdanji, za pjev ptica, za jutarnju kavu, za prijateljski i drag osmjeh? Je li mi doista važno, bitno i osnovno staviti se nekako u ravnotežu: sa samim sobom, s bližnjim, s Bogom? Nastojim li doista Boga tražiti u molitvi? Nastojim li život svoj usklađivati s evanđeljem, s Kristovim naputcima?

Tko je tu lud, tko li bezuman? Onaj tko juri glavom bez obzira ne imajući vremena ni za obrok ni za lijepu riječ, ili onaj koji u svom danu uzima vrijeme za rad i vrijeme za predah, vrijeme za obveze, ali i vrijeme za trenutke susreta sa svojim bližnjim, pogotovo u vlastitoj obitelji? Tko je tu lud, tko li bezuman? Onaj koji i noću i danju juri na neke poslovne sastanke koji su više nalik pijankama ili čovjek koji čuva i svoje dostojanstvo i dostojanstvo vlastite obitelji i vlastitog poziva? Tko je tu lud, tko li bezuman? Onaj koji večerom misli što mu je ujutro učiniti, a jutrom što mora navečer dogotoviti ili onaj koji zna kada je nedjelja i blagdan, kad je misa, a kad vrijeme za čestitu ispovijed?

Dragi prijatelji, ne bismo htjeli biti bezumni, nego, naprotiv, ispunjeni mudročću Duha Svetoga. Jer, kako reče danas Propovjednik, na ovoj zemlji - bez Duha Božjega - sve je ispraznost. Naprotiv, ako i mi dopustimo da u nas „*Duh Božji lebdi nad vodama*“, nad rijekom našeg života, onda će nam biti blagoslovljen i ovaj život kao i onaj trajni, vječni, nepropadljivi, kad budemo gledali Boga „licem u lice“.

Zvonko Pažin